moistnud ka neid öigeks innimessiks kaswatada. Nisuggune luggu kui Juhhanil olli, öppetab selgeste: mis halle ja hirmus assi ühhe nisuggusega on, kes eñnast jomisse ammetisse on andnud. Kes peaks ka mõtlema, et innimenne, kellel meel ja moistus peas on, ennam wina wõttaks, kui ta pea kañnab, kui ta agga ial joobnud innimest on näinud. Kuida ta rummalam weel, kui weiks, keleto jo meleto maas on. Kuida ta Jummala anded jälle wälja oksendab, mis temma liaste olli prukinud. Kuida rummalad lapsedki tedda naerwad ja teotawad ja tedda joma koeraks sõimawad.

Seäl küllas, kus Niggola Juhhan elas, olli ka se wiis, et poisid tüdrukkuttele ka ikka wina pakkusid. Ja kui nemmad ei tahtnud wõtta, siis sundisid teised neid wäggise joma. Selle rummala wisi lähhi öppis keik naeste-rahwas wina joma. Naesed ja tüdrukud jõiwad nendasammotti, kui mehhedki. Agga mis sest wimaks tulli? Seäl küllas ei olnud mitte üks ainus prisk punnasse näoga naesterahwas nähha. Keik naesed ja tüdrukut ollid otsego surnud innimesed, nenda kahwatand ollid nemmad silmanäust. Ja se tulli keik wina jomisest. Ja mis suur õnnetus weel innimestele jomisest tulleb, missuguse wallatusse ja pattude sisse innimesed joobnust peast langewad, sedda ei olle ärra arwada.

Winaga on nenda kui keikide Jummala andedega. Moistlikkul wisil peame meie neid prukima. Kes sedda ei te, sellele lähhäwad nemmad kahjuks.

Head Öppetused Orjadele.

Olle omma leiwa wannematte wasto sannakulelik, ja auusta a armasta neid, kui üks laps ommad lihhased wannemad: sest nemmad kandwad hoolt sinno eest, kui wannemad omma laste eest.

Eesti Wanna Rahwa Kalender 1809, lk. 20